

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-98-34-ES
Datum: 26. mart 2013.
Original: engleski

PREDSJEDNIK MEĐUNARODNOG SUDA

Rješava: sudija Theodor Meron, predsjednik
Sekretar: g. John Hocking
Odluka od: 26. marta 2013.

TUŽILAC

protiv

MLADENA NALETILIĆA

JAVNO

**JAVNA REDIGOVANA VERZIJA ODLUKE PREDSJEDNIKA O
PRIJEVREMENOM PUŠTANJU NA SLOBODU MLADENA NALETILIĆA
OD 29. NOVEMBRA 2012**

Tužilaštvo:

g. Serge Brammertz

g. Mladen Naletilić

Republika Italija

1. Ja, Theodor Meron, predsjednik Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud), rješavam po Molbi za prijevremeno puštanje na slobodu (dalje u tekstu: Molba) Mladena Naletilića (dalje u tekstu: Naletilić), koju mi je u obliku pisma podnio njegov sin, Mate Naletilić, 14. maja 2012. godine.¹ Razmatram ovu Molbu na osnovu člana 28 Statuta Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Statut), pravila 124 i 125 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik), i paragrafa 2 Uputstva za rad prilikom rješavanja po molbama za pomilovanje, ublažavanje kazne i prijevremeno puštanje na slobodu osoba koje je osudio Međunarodni sud (dalje u tekstu: Uputstvo).²

I. KONTEKST

2. Pretresno vijeće I Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pretresno vijeće) je 31. marta 2003. osudilo Naletilića na osnovu članova 7(1) i 7(3) Statuta za krivična djela počinjena dok je bio komandant “Kažnjeničke bojne”, jedinice hrvatske vojske koja se borila protiv srpskih snaga u Bosni i Hercegovini tokom proljeća 1992. godine. Naletilić je osuđen po pet tačaka za progon i mučenje kao zločin protiv čovječnosti; mučenje, hotimično nanošenje velikih patnji ili teških povreda tijela ili zdravlja i protivpravno premještanje civila kao teška povreda Ženevskih konvencija; i protivpravni rad, bezobzirno razaranje koje nije opravdano vojnom nuždom i pljačkanje javne ili privatne imovine kao kršenje zakona ili običaja ratovanja.³ Naletilić je osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 20 godina u koju mu je uračunato vrijeme provedeno u pritvoru.⁴

3. Žalbeno vijeće je u žalbenom postupku djelimično usvojilo tri Naletilićeve žalbene osnove,⁵ ali je potvrdilo njegovu kaznu zatvora u trajanju od 20 godina.⁶

¹ Pismo Mate Naletilića sudiji Theodreu Meronu, predsjedniku, od 14. maja 2012. (dalje u tekstu: Molba). Iako je pismo prvobitno podneseno na bosanskom/hrvatskom/srpskom, sve reference ovdje odnose se na prijevod tog dokumenta na engleski jezik koji je dostavio Međunarodni sud. Isto se odnosi na sve komunikacije između Naletilića i njegovih sinova s jedne, i Međunarodnog suda s druge strane, koje se ovdje navode.

² IT/146/Rev. 3, 16. septembar 2010.

³ *Tužilac protiv Mladena Naletilića zvanog Tuta i Vinka Martinovića zvanog Štela*, predmet br. IT-98-34-T, Presuda, 31. mart 2003. (dalje u tekstu: Prvostepena presuda), par. 763.

⁴ Prvostepena presuda, par. 765, 770.

⁵ *Tužilac protiv Mladena Naletilića zvanog Tuta i Vinka Martinovića zvanog Štela*, predmet br. IT-98-34-A, Presuda, 3. maj 2006. (dalje u tekstu: Drugostepena presuda), Dispozitiv, str. 207.

⁶ Drugostepena presuda, Dispozitiv, str. 207-208.

4. Italija je 11. marta 2008. određena kao država u kojoj će Naletilić izdržavati svoju kaznu.⁷ Naletilić je 24. aprila 2008. prebačen u Italiju na izdržavanje ostatka kazne.⁸

5. [REDIGOVANO].⁹ [REDIGOVANO].¹⁰ [REDIGOVANO].¹¹

6. Naletilić je 6. avgusta 2011. podnio molbu Javnom tužilaštvu Rima za skraćenje kazne za tri godine na osnovu zakona Italije; ta molba je prosljeđena Međunarodnom sudu [REDIGOVANO].¹² [REDIGOVANO].¹³

II. MOLBA

7. Po prijemu Molbe sam naložio 18. maja 2012. Sekretarijatu Međunarodnog suda (dalje u tekstu: sekretar) da zatraži relevantne izvještaje i opservacije Tužilaštva (dalje u tekstu: tužilac) i vlasti Italije, na osnovu stava 3 Uputstva.¹⁴ Sekretar mi je 11. jula 2012. prosljedio (i) memorandum tužilaštva od 4. juna 2012.; i (ii) pismo italijanskih vlasti od 5. jula 2012. godine, [REDIGOVANO].¹⁵

8. U skladu s paragrafom 4 Uputstva, ove informacije su dostavljene Naletiliću 25. jula 2012.¹⁶ U skladu s paragrafom 5 Uputstva, Naletilić je na ove materijale odgovorio 1. avgusta 2012.¹⁷

⁷ Nalog kojim se određuje država u kojoj će Mladen Naletilić izdržavati kaznu zatvora, 11. mart 2008., str. 1.

⁸ Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju, Saopštenje za štampu VE/MOW/1243e, "Mladen Naletilić prebačen u Italiju na izdržavanje kazne", 25. april 2008.

⁹ Odluka po molbi Mladena Naletilića za transfer, 24. januar 2012. (povjerljivo) (dalje u tekstu: Odluka po molbi za transfer), par. 2.

¹⁰ Odluka po molbi za transfer, par. 3. [REDIGOVANO]. V. *id.*

¹¹ Odluka po molbi za transfer, par. 11.

¹² Odluka predsjednika po molbi za pomilovanje Mladena Naletilića, 26. april 2012. (povjerljivo) (dalje u tekstu: Odluka po molbi za pomilovanje), par. 6, 9-13.

¹³ Odluka po molbi za pomilovanje, par. 30.

¹⁴ Memorandum sudije Theodora Merona, predsjednika, Johnu Hockingu, sekretaru, 18. maj 2012.

¹⁵ Memorandum Johna Hockinga, sekretara, sudiji Theodoru Meronu, predsjedniku, 11. juli 2012. (dalje u tekstu: Memorandum od 11. jula 2012.), *kojim se prosljeđuje* (a) Memorandum tužilaštva, 4. juni 2012. (dalje u tekstu: Memorandum tužilaštva), i (b) Verbalna nota Ambasade Italije u Nizozemskoj, 5. juli 2012. (dalje u tekstu: Verbalna nota), kojoj su priloženi (i) Psihijatrijski izvještaj (dalje u tekstu: Psihijatrijski izvještaj) od 7. juna 2012., (ii) Medicinski izvještaj, od 2. jula 2012. (dalje u tekstu: Medicinski izvještaj), (iii) Psihološki izvještaj, od 15. juna 2012. (dalje u tekstu: Psihološki izvještaj) i (iv) Izvještaj posmatračkog tima, od 22. juna 2012. (dalje u tekstu: Izvještaj posmatračkog tima). Dok su Verbalna nota iz jula 2012. i prateći izvještaji prvobitno dostavljeni na italijanskom, sve reference u njima upućuju na prijevode tog dokumenata na engleski jezik koje je dostavio Međunarodni sud, kako su priloženi u Memorandumu sekretara od 11. jula 2012.

¹⁶ Memorandum Johna Hockinga, sekretara, sudiji Theodoru Meronu, predsjedniku, 9. avgust 2012.

¹⁷ Pismo Naletilića sudiji Theodoru Meronu, predsjedniku, 1. avgust 2012. (dalje u tekstu: Pismo iz avgusta 2012.).

III. DISKUSIJA

9. Prilikom donošenja odluke o tome da li je primjereno odobriti Naletilićevu Molbu, posavjetovao sam se sa sudijama Kolegijuma i sa stalnim sudijama Vijeća koje je izreklo kaznu koji su još uvijek sudije Međunarodnog suda, u skladu s pravilom 124 Pravilnika.

A. Mjerodavno pravo

10. Shodno članu 28 Statuta, ako prema važećim pravnim propisima države u kojoj osuđenik izdržava kaznu zatvora on ima pravo na pomilovanje ili ublažavanje kazne, ta država mora o tome obavijestiti Međunarodni sud, a predsjednik, nakon što se posavjetuje sa sudijama, donosi odluku na temelju interesa pravde i opštih pravnih načela.

11. Pravilo 123 odražava član 28 Statuta, a pravilo 124 Pravilnika predviđa da predsjednik, na osnovu obavještenja države u kojoj osuđenik izdržava kaznu, poslije savjetovanja sa članovima Kolegija i svim stalnim sudijama Vijeća koje je izreklo kaznu i koje su još uvijek sudije Međunarodnog suda, odlučuje da li je primjereno osuđenog pomilovati ili mu ublažiti kaznu. Pravilo 125 Pravilnika predviđa da, prilikom utvrđivanja da li je primjereno osuđenog pomilovati ili mu ublažiti kaznu, predsjednik, između ostalog, uzima u obzir težinu krivičnog djela ili krivičnih djela za koje je zatvorenik osuđen, postupak prema zatvorenicima u sličnoj situaciji, u kolikoj mjeri je zatvorenik pokazao da se rehabilitovao, kao i eventualnu značajnu saradnju zatvorenika s tužiocem.

12. Paragraf 1 Uputstva predviđa da, nakon što osuđena osoba ispuni uslove za pomilovanje, ublažavanje kazne ili prijevremeno puštanje na slobodu prema zakonima države u kojoj osuđena osoba izdržava kaznu, ta država će, u skladu sa svojim sporazumom sa Međunarodnim sudom o izdržavanju kazni i, kad je to praktično izvedivo, najmanje četrdeset pet dana prije ispunjavanja uslova, o tome obavijestiti Međunarodni sud.

13. Paragraf 2 Uputstva predviđa da osuđena osoba može direktno uputiti molbu predsjedniku Suda za pomilovanje, ublažavanje kazne ili prijevremeno puštanje na slobodu, ako smatra da za to ispunjava uslove. Kad se takva molba podnese postupci predviđeni ovim Uputstvom primjenjivaće se *mutatis mutandis*. Pored toga, Međunarodni sud će tražiti, posredstvom odgovarajućih državnih ili saveznih vlasti, da ga država u kojoj se izdržava kazna obavijesti da li je osuđena osoba ispunila uslove za pomilovanje, ublažavanje kazne ili

prijevremeno puštanje na slobodu u skladu s nacionalnim zakonima države u kojoj se izdržava kazna.

14. Član 3(2) Sporazuma između Vlade Republike Italije i Ujedinjenih nacija o sprovođenju kazni Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju od 6. februara 1997. godine (dalje u tekstu: Sporazum o sprovođenju kazni) predviđa da se zatvorski uslovi regulišu zakonima Italije, a podliježu nadzoru Međunarodnog suda.¹⁸ Član 8(1) Sporazuma o sprovođenju kazni predviđa da ukoliko, u skladu sa primjenljivim nacionalnim zakonima Italije, osuđeno lice ispunjava uslove za pomilovanje ili ublažavanje kazne, ministar pravde Italije o tome obavještava sekretara.¹⁹

15. U ovom slučaju, primjećujem da vlasti Italije nisu donijele nikakvu odluku u vezi s tim da li Naletilić ispunjava uslove za prijevremeno puštanje na slobodu prije nego što sam primio Molbu. Stoga razmatram ovu Molbu u skladu s paragrafom 2 Uputstva.

B. Težina krivičnih djela

16. Pretresno vijeće je proglasilo Naletilića krivim kao počinioca više krivičnih djela mučenja, i kao zločina protiv čovječnosti i kao teške povrede Ženevskih konvencija,²⁰ okrutnog postupanja i hotimičnog nanošenja teških patnji kako fizičkim tako i psihičkom zlostavljanjem kao teške povrede Ženevskih konvencija.²¹ Pretresno vijeće je takođe utvrdilo da Naletilić snosi komandnu odgovornost za djela okrutnog postupanja, hotimičnog nanošenja teških patnji, mučenje,²² protivpravno prisiljavanje na rad,²³ premještanje civila,²⁴ bezobzirno razaranje imovine koje nije opravdano vojnom nuždom,²⁵ pljačkanje,²⁶ i progon na političkim, rasnim i vjerskim osnovama,²⁷ koja su sva izvršili pripadnici njegove vojne jedinice u Bosni i Hercegovini tokom proljeća 1992. godine.

17. Prilikom odmjeravanja Naletilićeve kazne od dvadeset godina, Pretresno vijeće je uzelo u obzir sljedeće.

¹⁸ Sporazum o sprovođenju kazni, čl. 3(2).

¹⁹ Sporazum o sprovođenju kazni, čl. 8(1).

²⁰ Prvostepena presuda, par. 353-357, 366-368, 447, 449, 451, 453.

²¹ Prvostepena presuda, par. 369, 378-379, 450-451, 453.

²² Prvostepena presuda, par. 394, 403-404, 411-412, 436, 438, 453.

²³ Prvostepena presuda, par. 333.

²⁴ Prvostepena presuda, par. 532, 558, 570-571.

²⁵ Prvostepena presuda, par. 597.

²⁶ Prvostepena presuda, par. 631.

²⁷ Prvostepena presuda, par. 672, 701, 706, 710-715.

Iako je uloga Mladena Naletilića u kontekstu sukoba u bivšoj Jugoslaviji bila relativno mala i njegove su akcije bile ograničene na općinu Mostar i okolne općine, to nije automatski osnova da se optuženom izreče blaža kazna. Mladen Naletilić je bio čovjek sa znatnim utjecajem na području Mostara. Roden je u Širokom Brijegu i, premda je kasnije živio u Njemačkoj, održao je tijesnu vezu s tom regijom i događajima u njoj. Mladen Naletilić je jedan od osnivača KB-a. Bio je zapovjednik te jedinice i njegovi su ga kolege i podređeni veoma poštovali i divili mu se. Uloga Mladena Naletilića u sukobu sa Srbima u Mostaru obezbijedila mu je sveopće priznanje i uzdigla ga u očima svijeta. Bio je legenda na tom području i imao je velik utjecaj.²⁸

18. U žalbenom postupku, Žalbeno vijeće je potvrdilo kaznu zatvora u trajanju od dvadeset godina,²⁹ dok je ukinulo osude Naletiliću (i) za hotimično nanošenje teških tjelesnih ili zdravstvenih povreda kao tešku povredu Ženevskih konvencija iz 1949. godine i (ii) za progone na političkoj, rasnoj i vjerskoj osnovi kao zločin protiv čovječnosti.³⁰

19. Na osnovu gorenavedenog, mišljenja sam da težina krivičnih djela za koja je Naletilić osuđen predstavlja faktor koji govori protiv odobravanja njegove Molbe.

C. Postupanje sa zatvorenicima u sličnoj situaciji

20. Praksa je Međunarodnog suda da razmatra da li osuđene osobe ispunjavaju uslove za prijevremeno puštanje na slobodu tek nakon što izdrže najmanje dvije trećine kazne.³¹ Međutim, napominjem da osuđena osoba koja je izdržala dvije trećine kazne samo ispunjava uslove za prijevremeno puštanje na slobodu, a ne stiče pravo na takvo puštanje, koje može da odobri samo predsjednik Suda po svom nahođenju.³²

21. Napominjem da će Naletilić izdržati dvije trećine svoje kazne od 20 godina zatvora približno 18. februara 2013. godine, kada će se ispuniti uslovi za njegovo prijevremeno puštanje na slobodu. Uzimajući u obzir postupanje prema zatvorenicima u sličnim situacijama, primjećujem da Naletilić trenutno ne ispunjava uslove za prijevremeno puštanje na slobodu na osnovu ove prakse. Međutim, napominjem da se u Molbi traži puštanje na slobodu 18. februara 2013. kada Naletilić izdrži dvije trećine svoje kazne.

22. U svjetlu gorenavedenog, mišljenja sam da ovaj faktor govori protiv Naletilićevog trenutnog prijevremenog puštanja na slobodu.

D. Pokazivanje rehabilitacije

²⁸ Prvostepena presuda, par. 751.

²⁹ Drugostepena presuda, par. 632, dispozitiv, str. 208.

³⁰ Drugostepena presuda, par. 170-171, 314, 632, dispozitiv, str. 207.

³¹ V. Odluka po molbi za pomilovanje, par. 17 i pravni izvori koji se tamo navode.

³² V. Odluka po molbi za pomilovanje, par. 17 i pravni izvori koji se tamo navode.

23. Pravilo 125 Pravilnika predviđa da predsjednik Međunarodnog suda uzima u obzir zatvorenikovo pokazivanje rehabilitacije prilikom odlučivanja da li je pomilovanje ili ublažavanje kazne primjereno. Prilikom rješavanja u vezi s rehabilitacijom osuđene osobe, stav 3 Uputstva predviđa da sekretar mora:

zatražiti izvještaje i primjedbe od odgovarajućih vlasti države u kojoj se izdržava kazna o vladanju osuđene osobe tokom izdržavanja zatvorske kazne i o opštim uslovima izdržavanja zatvorske kazne i od tih vlasti zatražiti sve psihijatrijske ili psihološke procjene o duševnom stanju osuđene osobe koje su pripremljene tokom izdržavanja zatvorske kazne.

24. U izvještaju Posmatračkog tima koji su dostavile vlasti Italije zajedno s Verbalnom notom iz jula 2012. navodi se da se Naletilić ponašao na “korektan i uljudan” način i da nije bio podvrgnut nikakvim disciplinskim procedurama.³³ Dalje se navodi da je Naletilićevo “ponašanje u punom skladu s kaznenim režimom Ustanove koji nalaže svijest o vlastitoj odgovornosti i sposobnost samoupravljanja”.³⁴ [REDIGOVANO].³⁵

25. [REDIGOVANO].³⁶ [REDIGOVANO].³⁷ [REDIGOVANO].³⁸ [REDIGOVANO].³⁹

26. Ovi argumenti upućuju na zaključak da Naletilić osjeća izvjesno kajanje prema žrtvama svojih činova i da on pokazuje određene znakove rehabilitacije.⁴⁰ Međutim, takođe je jasno da je Naletilićeva komunikacija sa zatvorskim vlastima ozbiljno ometena njegovim nedovoljnim znanjem italijanskog jezika. [REDIGOVANO]⁴¹ – [REDIGOVANO].⁴² S obzirom na ove probleme u pogledu komunikacije, teško je procijeniti u kojoj se mjeri Naletilić rehabilitovao. Međutim, mišljenja sam da ovaj dokaz o barem nekakvom kajanju, kombinovan sa pozitivnom ocjenom Naletilićevog vladanja u zatvoru, ide njemu u korist.

27. Na osnovu gorenavedenog, mišljenja sam da ovaj faktor govori u prilog Naletilićevog prijevremenog puštanja na slobodu.

³³ Memorandum od 11. jula 2012., Verbalna nota iz jula 2012., Izvještaj posmatračkog tima.

³⁴ Memorandum od 11. jula 2012., Verbalna nota iz jula 2012., Izvještaj posmatračkog tima.

³⁵ Memorandum od 11. jula 2012., verbalna nota iz jula 2012., Psihijatrijski izvještaj.

³⁶ Memorandum od 11. jula 2012., Verbalna nota iz jula 2012., Psihološki izvještaj.

³⁷ Memorandum od 11. jula 2012., Verbalna nota iz jula 2012., Psihološki izvještaj.

³⁸ Memorandum od 11. jula 2012., Verbalna nota iz jula 2012., Psihološki izvještaj.

³⁹ Memorandum od 11. jula 2012., Verbalna nota iz jula 2012., Psihološki izvještaj.

⁴⁰ Upor. Odluka po molbi za pomilovanje, par. 26 (gdje se napominje da Naletilić djelimično odbacuje odgovornost za svoja krivična djela).

⁴¹ Memorandum od 11. jula 2012., Verbalna nota iz jula 2012., Psihološki izvještaj.

⁴² V. Odluka po molbi za pomilovanje, par. 26.

E. Značajna saradnja s tužilaštvom

28. Pravilo 125 Pravilnika predviđa da predsjednik Međunarodnog suda uzima u obzir eventualnu “značajnu” saradnju zatvorenika s tužilaštvom. Stav 3(c) Uputstva predviđa da Sekretarijat mora zatražiti od tužioca da podnese izvještaj o eventualnoj saradnji osuđene osobe s tužilaštvom i njenom značaju.

29. Tužilaštvo navodi da Naletilić “nije sarađivao s [tužilaštvom] ni u jednoj fazi suđenja i žalbenog postupka i da nije sarađivao s [tužilaštvom] u bilo koje vrijeme dok je bio na izdržavanju kazne”.⁴³

30. Međutim, napominjem da tužilaštvo nije naznačilo da li je tražilo takvu saradnju. Takođe napominjem da ne postoji obaveza optužene ili osuđene osobe da sarađuje s tužilaštvom u odsustvu sporazuma o izjašnjanju o krivici da se to učini. Stoga smatram da je ovaj faktor neutralan.

F. Ostali faktori: humanitarni faktori

31. Stav 8 Uputstva predviđa da predsjednik može uzeti u obzir “sve druge informacije” za koje smatra da su “relevantne” da nadopune kriterijume navedene u pravilu 125 Pravilnika. U ranijim odlukama je utvrđeno da zdravstveno stanje osuđenika može biti uzeto u obzir u kontekstu molbe za prijevremeno puštanje na slobodu kada ozbiljnost tog stanja čini neprimjerenim da osuđenik ostane imalo duže u zatvoru.⁴⁴

32. [REDIGOVANO]. [REDIGOVANO]. [REDIGOVANO].⁴⁵ [REDIGOVANO]. [REDIGOVANO].⁴⁶ [REDIGOVANO].⁴⁷ [REDIGOVANO].⁴⁸ [REDIGOVANO].⁴⁹

33. [REDIGOVANO].⁵⁰ [REDIGOVANO].⁵¹ [REDIGOVANO].

⁴³ Memorandum od 11. jula 2012., Verbalna nota iz jula 2012., Memorandum tužilaštva.

⁴⁴ V., npr. *Tužilac protiv Milana Gvere*, predmet br. IT-05-88-ES, Odluka predsjednika o prijevremenom puštanju na slobodu Milana Gvere, 28. juni 2010., par. 10 i odluke koje se tamo navode; *Tužilac protiv Pavla Strugaru*, predmet br. IT-01-42-ES, Odluka predsjednika po molbi za pomilovanje ili ublažavanje kazne Pavlu Strugaru, 16. januar 2009. (javna redigovana verzija), par. 12.

⁴⁵ V. Memorandum Johna Hockinga, sekretara, sudiji Theodoru Meronu, predsjedniku, 4. april 2012., *kojim se prosljeduje* Verbalna nota Ambasade Italije u Nizozemskoj, od 2. aprila 2012., s priloženim Medicinskim izvještajem o Mladenu Naletiliću, od 24. februara 2011. (dalje u tekstu: Medicinski izvještaj iz februara 2011.).

⁴⁶ Medicinski izvještaj iz februara 2011.

⁴⁷ Odluka o transferu, par. 4-5, 7, 11. V. takođe Memorandum Johna Hockinga, sekretara, sudiji Theodoru Meronu, predsjedniku, 16. april 2012., *kojim se prosljeduje* Verbalna nota Ambasade Italije Nizozemskoj, od 16. aprila 2012.

⁴⁸ V. Memorandum Johna Hockinga, sekretara, sudiji Theodoru Meronu, predsjedniku, 17. maj 2012., *kojim se prosljeduje* Verbalna nota Ambasade Italije u Nizozemskoj, od 8. maja 2012., kojoj je priloženo pismo dr Fabija Caliendoa pd 19. aprila 2012. (dalje u tekstu: [REDIGOVANO]).

⁴⁹ [REDIGOVANO].

34. [REDIGOVANO].

G. Zaključak

35. Pažljivo sam razmotrio faktore navedene u pravilu 125 Pravilnika, kao i posebne okolnosti Naletilićevog slučaja, tj. [REDIGOVANO]. Uzimajući u obzir gorenavedene informacije, i u interesu pravde, mišljenja sam da Naletilića treba pustiti na slobodu. Humanitarne bojazni koje proizlaze iz Naletilićevog lošeg stomatološkog stanja i nedostatak ekonomski održivog tretmana u zatvoru snažno govore protiv njegovog daljnjeg boravka u zatvoru. Uvjerljive okolnosti Naletilićevog slučaja čine imperativnim njegovo puštanje na slobodu po isteku dvije trećine kazne 18. februara 2013.

36. Napominjem da većina mojih kolega, s kojima sam se posavjetovao u vezi s ovim pitanjem, dijeli moj stav da Naletiliću treba odobriti prijevremeno puštanje na slobodu po isteku dvije trećine njegove kazne.

IV. DISPOZITIV

37. Iz gorenavedenih razloga i na osnovu člana 28 Statuta, pravila 124 i 125 Pravilnika, stava 8 Uputstva i člana 8 Sporazuma o sprovođenju kazni, ovim **ODOBRAVAM** Molbu.

38. Sekretar se ovim **UPUĆUJE** da vlasti Italije obavijesti o ovoj odluci čim to bude praktično izvodljivo, kako je propisano u stavu 11 Uputstva.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je mjerodavna verzija na engleskom.

Dana 26. marta 2013.
U Haagu,
Nizozemska

/potpis na originalu/
sudija Theodor Meron,
predsjednik

[pečat Međunarodnog suda]

⁵⁰ Pismo iz avgusta 2012.

⁵¹ Memorandum od 11. jula 2012., Verbalna nota iz jula 2012., Medicinski izvještaj [REDIGOVANO]).